

Uturunkusuyo aneb v kraji jaguárů

Cesta od jezera Titicaca do amazonského pralesa byla dlouhá. Vedla je do stále zelenějších a níže položených krajin. Vyschlá řečiště ustupovala širším a širším řekám, v nichž přibývalo života.

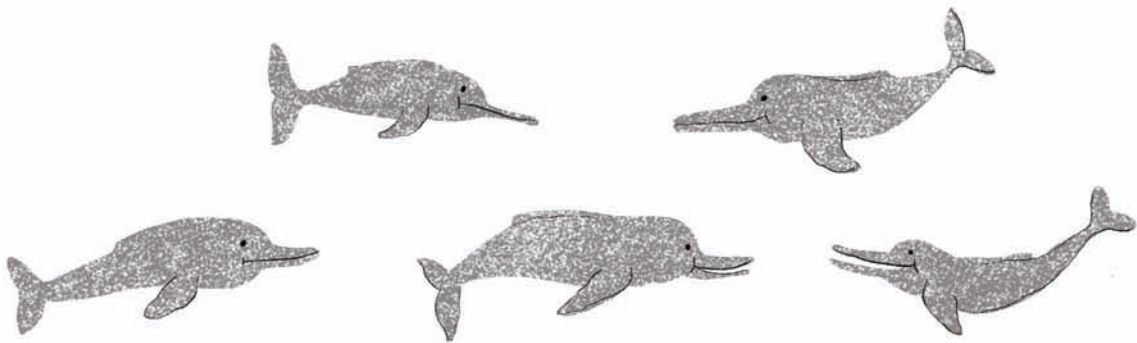
Vím, že nakonec se dali po řece, kterou Runové neboli lidé nazývají Tambopata. Putovali už déle než dva týdny, když se dostali do Uturunkusuya, totiž do kraje otorongů,

jak se tam říká jaguárům. Na hřbetě kmenů sjížděli po řece obklopené vzácnými žlutoocasými opicemi, makaky a malpami, želvami taricaya, trpasličími ještěrkami, papoušky, tukany, káňaty a ptactvem nepředstavitelných barev.

Z břehů se k nim napřahoval prales a dnem i nocí bylo vedro. Čas od času se světlinou v pralesních houštinách mihl pásovec.

Aby si odpočinuli od prudkého proudu Tambopaty, plavili se někdy postranními říčními rameny, jež ústí do lagun. Voda v nich plyne pomaleji a skrývají spoustu překvapení, jeden nikdy neví, do jaké zátočiny tě zavedou ani na koho tam narazíš.

Jednoho odpoledne se zase pustili jedním z říčních ramen, na pohled nebylo ničím zvláštní, avšak když vpluli do obrovské laguny na jeho konci, otevřela se před nimi podívaná, na jakou nikdo z nich do smrti nezapomene: v soumraku, který prales barvil zpola do oranžova a zpola

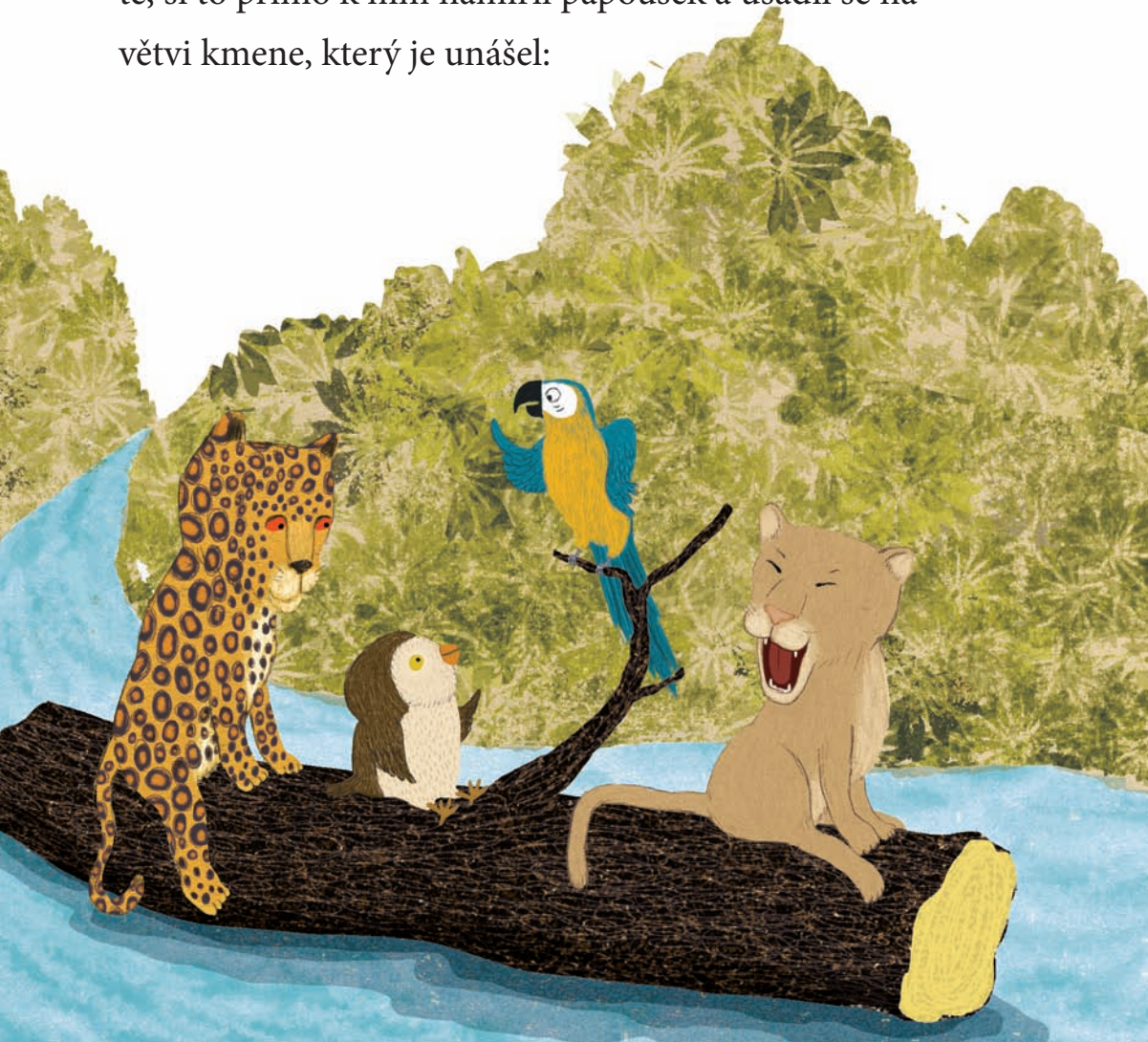

do ruda, proskakovalo v ladných obloucích vzduchem nad hladinou nejméně sto růžových defínů. Byli to proslulí delfínovci amazonští. Jsou přítulnější než ti nejhodnější medvědi brýlatí, ale mezi Runy mají špatnou pověst. Runové totiž věří, že jim unášejí dívky, aby s nimi žily v hlubinách řek. A tohle místo bylo očividně pro delfíny bezpečnou skrýš, Runové by se až sem určitě ze strachu před Čulačakim neodvážili vydat.

A nejzáračnější bylo, že ve stejném jezeře přebývaly tisíce piraň. I ty mají mezi Runy špatnou pověst. Runové se totiž bojí, že by je sežraly, jenže nevědí, že pirani jsou vlastně říční čističi, protože požírají mrtvá anebo již umí-

rající zvířata. A v téhle čarovné laguně se o místní kouzlo dělili delfínovci s piraňami.

Později téhož dne, když už znovu pluli po Tambopate, si to přímo k nim namířil papoušek a usadil se na větvi kmene, který je unášel:

„Víte co?! Že já vím, koho hledáte, jenže vám nepovím, kde ten drak je...“

„Zdá se, že jsi velice chytrý papoušek, a tak tě sotva přesvědčíme, aby sis s námi zahrál hru, co jsme hráli, zrovna

